

członkinią polsko-niemieckiego grupy realizującej projekt *Język jako klucz do współpracy. Stan i prestiż języka sąsiada w polsko-saksońskim regionie przygranicznym*.

Doceniając rolę upowszechniania nauki o języku ojczystym wśród młodzieży, Magdalena Hawryś podejmuje rozmaite działania popularyzatorskie. W ramach tej aktywności prezentowała referaty na zjazdach studenckich kół językoznawczych, spotkaniach Koła Miłośników Języka Uniwersytetu Zielonogórskiego, w ramach letniego uniwersytetu dla doktorantów i studentów z Niemiec, Francji i Polski, a także w lubuskich szkołach. Służyły temu również wyjazdy ze studentami na Kaszuby, gdzie podczas warsztatów dialektologicznych ich uczestnicy zapoznawali się z lokalną kulturą i tradycjami, przede wszystkim zaś zbierali materiał językowy wykorzystywany później na zajęciach.

Magdalena Hawryś chętnie angażuje się w różne prace organizacyjne, od 2001 r. jest sekretarzem, a od 2012 r. współprzewodniczącą cyklicznej comiesięcznej konferencji *Zielonogórskie Seminaria Językoznawcze*, która zapewnia zielonogórskiemu środowisku systematycznego kontakt z bogactwem myśli lingwistycznej reprezentowanej przez gości z polskich i zagranicznych ośrodków akademickich.

Irmína Kotlarska

DR HAB. ANNA WOJCIECHOWSKA

Wydział Humanistyczny

FOT. ARCHIWUM ANNY WOJCIECHOWSKIEJ

12 listopada 2013 r. Rada Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach nadała Annie Wojciechowskiej stopień doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa.

Anna Wojciechowska ukończyła zielonogórską polonistykę (dyplom z wyróżnieniem) i od początku swojej drogi zawodowej związała się z rodzimą uczelnią. W okresie asystentury odbyła staż naukowy w Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu Wrocławskiego pod opieką prof. dr. hab. Jana Miodka. Od czasu uzyskania doktoratu pracuje na stanowisku adiunkta w Zakładzie Komunikacji Językowej Instytutu Filologii Polskiej.

W początkach działalności naukowej w centrum zainteresowań Anna Wojciechowska umieściła problematykę stylistyczną: językowo-kulturowe aspekty stylu artystycznego. Dała temu wyraz w dysertacji doktorskiej, poświęconej językowi twórczości Magdaleny Samozwaniec i przygotowanej pod kierunkiem prof. dr. hab. Mariana Bugajskiego. Obrona pracy odbyła się na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Wrocławskiego (1997). Na jej podstawie została opublikowana książka *Magdaleny z Kossaków Samozwaniec widzenie świata* (Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa-Poznań 2000).

Po doktoracie Anna Wojciechowska skupiła się na tekstach nieliterackich (użytkowych) i skierowała swą uwagę na rozwijające się dynamicznie dziedziny językoznawstwa: genologię lingwistyczną, lingwistykę tekstu, pragmatykę. Prowadziła badania nad pragmatycznymi aspektami komunikacji językowej we współczesnych mediach, głównie nad wypowiedziami prasowymi („Nadodrże”, „Gazeta Lubuska”) oraz internetowymi. By pogłębić wiedzę o różnych zastosowaniach polszczyzny, postanowiła także sięgnąć do językowej przeszłości.

Monografia habilitacyjna *Protokół jako świadectwo komunikacji wspólnotowej w drugiej połowie XIX wieku. Studium genologiczne* (Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2012) mieści się w obszarze współczesnych badań nad tekstem, w nurcie rzadziej uprawianej odmiany studiów diachronicznych - łączy wieloaspektową analizę genologiczną z analizą historycznojęzykową. Przedmiotem charakterystyki są rękopisy utrwalające funkcjonowanie polskich towarzystw społecznych z zaboru rosyjskiego, austriackiego i pruskiego oraz środowisk emigracyjnych. Książka przynosi opis krystalizowania się konwencji gatunkowych protokołu posiedzenia (ważnej i mało zbadanej formy stylu urzędowego), a także charakterystykę komunikacji językowej w obrębie małych wspólnot (tego rodzaju analizy pomagają w objaśnianiu fenomenu przetrwania polszczyzny przez okres rozbiorów).

Anna Wojciechowska regularnie bierze udział w ogólnopolskich i międzynarodowych konferencjach organizowanych przez różne ośrodki naukowe: UAM, UMCS, UŁ, UO, US, UŚ, UW, UZ. Wyniki swoich badań publikuje w tomach konferencyjnych oraz na łamach periodyków: *Język Polski*, *Poradnik Językowy*, *Stylistyka*, *Acta Universitatis Lodzensis*, *Folia Linguistica*, *Poznańskie Spotkania Językoznawcze*.

W ostatnim czasie uczestniczy w dwóch projektach badawczych objętych mecenatem MNiSW (Narodowy Program Rozwoju Humanistyki): 1. *Historia języka i wspólnot komunikatywnych polskich w 50 wykładach* (kierownik projektu: prof. dr hab. Stanisław Borawski, Uniwersytet Zielonogórski); 2. *Teksty do historii używania języka narodowego z aneksami* (kierownik projektu: prof. dr hab. Marek Cybulski, Uniwersytet Łódzki).

Ponadto angażuje się w przedsięwzięcia organizacyjne i naukowe podejmowane w zakładzie i instytucie. Sekretarowała trzem konferencjom naukowym, koordynowała pracę nad informatorami ECTS, przez dziesięć lat opie-

kowała się Studenckim Kołem Językoznawczym „Sem”, współtworzy Poradnię Językową działającą przy ZKJ. Jest członkinią Polskiego Towarzystwa Językoznawczego i Towarzystwa Miłośników Języka Polskiego. Od lat pracuje w Komisji Okręgowej Olimpiady Literatury i Języka Polskiego.

Monika Kaczor

NAGRODA PAN DLA DR. HAB. INŻ. MACIEJA PATANA

Wydział IV Nauk Technicznych PAN przyznał Nagrodę Naukową dr. hab. inż. Maciejowi Patanowi z Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego. Dr hab. inż. M. Patan znalazł się wśród sześciu laureatów tegorocznej edycji Nagrody, która została wręczona 2 grudnia w Warszawie. Dokładnie dwa lata temu tę samą nagrodę otrzymał inny pracownik WEIiT UZ - dr hab. inż. Krzysztof Patan, prof. UZ.

Nagroda Naukowa PAN jest corocznym, indywidualnym wyróżnieniem za twórczą pracę naukową (lub cykl prac) z dziedziny nauk technicznych. Mogą ubiegać się o nią badacze, którzy w roku opublikowania pracy zgłoszonej do nagrody lub ostatniej z cyklu zgłoszonych prac nie przekroczyli 45. roku, nie posiadają tytułu profesora i nie byli dotychczas wyróżnieni taką nagrodą. Zgłoszone do nagrody prace muszą być opublikowane nie dawniej niż w ciągu ostatnich czterech lat kalendarzowych.

Maciejowi Patanowi nagrodę przyznano za cykl publikacji dotyczący nowoczesnych metod planowania eksperymentu, w tym za monografię habilitacyjną pt.: *Optimal Sensor Networks Scheduling in Identification of Distributed Parameter Systems*.

Zgłoszone przez zielonogórskiego naukowca do nagrody prace dotyczą zagadnień harmonogramowania pomiarów w sieciach sensorowych celem identyfikacji układów o czasoprzestrzennej dynamice, stanowiących jedną z najbardziej istotnych klas systemów spotykanych w licznych domenach działalności inżynierskiej. Wynikiem tych innowacyjnych badań jest synteza i analiza teoretyczna zaproponowanych algorytmów optymalizacji procesu zbierania i przetwarzania danych pomiarowych oraz ich weryfikacja na podstawie przykładów ważnych zastosowań inżynierskich takich jak komputerowa tomografia impedancyjna, monitoring rozprzestrzeniania

się zanieczyszczeń, procesy cieplne, przebieg reakcji chemicznych oraz farmakokinetycznych czy też monitoring w budynkach inteligentnych. Ze względu na złożoność wymienionych zjawisk ich prawidłowe śledzenie i prognozowanie nie byłoby praktycznie możliwe bez opracowanych systematycznych metod planowania procesu agregacji danych pomiarowych.

Prace w tym zakresie były przez M. Patana realizowane m.in. w ramach 11 projektów badawczych (w tym 6 projektów KBN, MNiSW i NCN oraz 5 międzynarodowych finansowanych przez US Air Force, British Council czy EPSR Council). O praktycznym potencjale opracowanych rozwiązań świadczą zaś ekspertyzy i wdrożenia w procedurach pomiarowych światowych koncernów takich jak Centrum Badań Jakości KGHM, Honeywell czy Pfizer International.

Oprócz optymalnej obserwacji układów o parametrach rozłożonych dr hab. inż. Maciej Patan w swojej pracy badawczej zajmuje się także statystyczną analizą danych, modelowaniem i komputerową symulacją procesów fizycznych z zastosowaniem nowoczesnych narzędzi obliczeniowych oraz robotyką. Od początku swojej kariery naukowej jest związany z Uniwersytetem Zielonogórskim, z wyłączeniem okresów pracy na Queen Mary, University of London oraz Universite d'Angers. Aktualnie pełni funkcję kierownika Laboratorium Robotyki w Instytucie Sterowania i Systemów Informatycznych, jest również sekretarzem Komisji Cybernetyki Technicznej PAN O/Poznań oraz członkiem IEEE. Ważną domeną jego działalności jest popularyzacja nauki wśród dzieci i młodzieży, w szczególności zaś dziedzin związanych z robotyką i automatyką, o czym świad-

czy chociażby udział w ponad 200 pokazach, wykładach i warsztatach dla przedszkolaków, uczniów szkół podstawowych i średnich w ciągu 4 ostatnich lat funkcjonowania wydziałowego Laboratorium Robotyki.

W życiu prywatnym jest ojcem dwóch córek i pasjonuje się literaturą SF. W kręgu jego zainteresowań znajduje się także muzyka underground oraz aktywne uprawianie sportów (narciarstwo i siatkówka).

Red.